

خوانش تاریخی هنر تعاملی از منظر آرتور کلمن دانتو با بررسی دو اثر هنری تعاملی

چکیده

هنر جدید، در دوران تازه‌ای از تاریخ با سرعتی بسیار زیاد به پیش رانده می‌شود. این هنر، شاخه‌های مختلفی مانند هنر تعاملی را در بر دارد. اینکه هنر تعاملی چیست و تاریخ هنر، چگونه در شکل‌گیری این رویداد نو دخیل است، ضرورت اصلی نگارش این پژوهش است. تاریخ، مجموعه رویدادها و وقایعی است که در بستر زمان شکل می‌گیرد و بازتاب واقعیت‌های محیطی، اجتماعی و روابط خاص انسانی بوده و هنر تعاملی، هنری بر پایه مشارکت و تعامل مخاطب با اثر است. روش تحقیق مقاله حاضر به صورت توصیفی تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانه‌ای است و آثاری برگرفته از منابع اینترنتی مطالعه شده است. چارچوب نظری این پژوهش از منظر آرتور کلمن دانتو، منتقد هنر و فیلسوف آمریکایی است که عبارت مرگ هنر را در مواجهه با هنر پست‌مدرن عنوان می‌کند. هدف، تحلیل نظریات دانتو بر هنر جدید است که برای رسیدن به مقصود، آثاری چند از هنر تعاملی انتخاب شده است. او در خصوص فلسفه تاریخ، هنر را مقوله‌ای جامعه‌شناختی می‌داند و این نتیجه حاصل می‌شود که هنر جدید برای درک، نیازمند به تفسیری از تجربه تاریخ است.

واژگان کلیدی: تاریخ، هنر تعاملی، آرتور دانتو، مرگ هنر، هنر پست‌مدرن.

سارا السادات نوری

دانشجوی دکتری پژوهش هنر، دانشکده هنر، دانشگاه الزهرا، تهران، ایران.

s.nouri@alzahra.ac.ir

زهرا رهبرنیا

دانشیار گروه پژوهش هنر، دانشکده هنر، دانشگاه الزهرا، تهران، ایران، نویسنده مسئول.

z.rahbarnia@alzahra.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹-۰۶-۱۰

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹-۰۹-۰۷

1-DOI: 10.22051/PGR.2020.32911.1084

مقدمه و بیان مسئله

رویدادهای جهانی سال ۱۹۸۹ و پس از آن، اتحاد دو آلمان، فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، افزایش قراردادهای تجاری جهانی، تحکیم بلوک‌های تجاری و دگرگونی چین به سوی اقتصاد سرمایه‌داری، اوضاع جهان هنر را به شدت تغییر داد و هنر به دوران تازه‌ای گام نهاد. دورانی که در آن دیگر دل‌بستگی به هنر والا و ایده هنر برای هنر جایگاهی ندارد (تشکری، ۱۳۹۰: ۱). این شرایط جدید به‌عنوان دوران پست‌مدرن مطرح شده است که با به چالش کشیدن مفاهیم استوار هنر والا و تغییر معنای هنر و البته زیبایی‌شناسی برگرفته از کانت^۲ دوران جدیدی را ساخت که عاری از یک نظام غالب فکری و تعریف مطلق است و با این اتفاق، تمامی تعاریف از مکتب‌ها و سبک‌های گوناگون هنری شکلی جدید به خود دید.

یکی از شاخه‌های هنر این دوران جدید، هنر تعاملی است که ایده ابتدایی آن را هنرمند مطرح کرده و سپس به واسطه حضور و مشارکت مخاطب به پیش می‌رود. این مقاله حضور تاریخ پیشین و تجربیات شکل گرفته در گذشته آثار هنری جدید را بررسی و آثار و نشانه‌های آن را در انواع هنرهای جدید جست‌وجو می‌کند، همچنین سعی در پاسخ به این مسائل است که تاریخ هنر قبل از هنر جدید چگونه بر شکل‌گیری درک هنری جدیدتر تأثیرگذار است، نیز از منظر دانتو، هنر پس از مرگ هنر، چه نمایی یافته است، زیرا به نظر می‌رسد بدون داشتن تجسمی ذهنی از تجربیات اعمال شده، شکل جدیدی از پدیده درک‌شدنی نیست.

در دنیای جدید، با ظهور ابزار و رسانه جدید و پیشرفت روزبه‌روز تکنولوژی و ارتباط مؤثر اینترنتی، پدیدآمدن سبک‌های جدید در خلق آثار هنری مشاهده می‌شود که به اشکال مختلفی چون هنر دیجیتال، هنر نور، هنر ابزارآلات و ماشین‌آلات اکتشافی و... در حال اجرا هستند. اما آنچه اثر هنری را خلاقانه جلوه می‌دهد، ارتباط مؤثر با مخاطب اثر است، به گونه‌ای که در هنر تعاملی است. پس به‌منظور ارتباط بهتر با مخاطب، ضروری است هنرمند هنر جدید، راه‌های ارتباطی را خوب شناخته و راه‌حلی مؤثر برای درگیر کردن مخاطب با اثر هنری بیابد.

هدف این مقاله تحلیل نظریات دانتو (عالم هنر) در خصوص هنر جدید است که از منظر زیبایی‌شناسانه در جایگاهی ویژه قرار دارد و تعاریف قدیمی از هنر را متحول کرده است. در این مقاله فرضیه‌های زیر مطرح می‌شود: ۱. آگاهی مخاطب از پیشینه تاریخی یک پدیده یا فرایند خلق اثر هنری، در ارتباط

اثر هنری جدید با مخاطب جدید، نقشی سازنده دارد و مخاطب قادر به برقراری ارتباطی بهتر با اثر جدید خواهد بود؛ ۲. نظریه عالم هنر آرتور دانتو، می‌تواند مواجهه مخاطب با هنر جدید را در حال حاضر معنا کند. طبق نظریه دانتو، اثر هنری جدا از گذشته هنری خود نیست و باید تاریخ پیشین تولید هنری در خلق هنری جدید با مدیایی جدید در نظر گرفته شود. نظریه دانتو می‌تواند در ایجاد ارتباط مؤثر هنرمند با مخاطب سهیم باشد، ضمن پاسخ به این پرسش که چه ضرورتی ما را به بررسی نظریات تاریخی هنر برای رسیدن به هنر جدید وامی‌دارد.

روش پژوهش

روشی که برای مطالعه این پژوهش انتخاب شده است، جمع‌آوری منابع به روش کتابخانه‌ای و بر پایه توصیفی تحلیلی است. روش تحلیل اطلاعات به‌صورت کیفی بوده که با بررسی و مطالعه منابع و مقالات و نمونه‌های تصویری موجود انجام گرفته است و اطلاعات جمع‌آوری شده بر روی دو اثر منتخب هنر تعاملی بررسی شده است.

پیشینه پژوهش

درباره هنر تعاملی، کتاب‌ها و مقالاتی نوشته شده است، به‌عنوان پیشینه تحقیق ابتدا به چند اثر از دکتر رهبرنیا در خصوص هنر تعاملی اشاره می‌شود: مقاله «تأثیر رسانه‌های نوین بر تعاملی شدن هنر جدید با رویکردی به نظریه هنر در عصر بازتولیدپذیری مکانیکی» و مقاله «مبادی پدیدارشناسی هرمنوتیک در چیدمان تعاملی «وقتی چیزی رخ نمی‌دهد» اثر ارنستو نتو»، نیز «هنر تعاملی به‌مثابه یک متن با اشاره به یکی از آثار تعاملی به نمایش درآمده در بینال ونیز ۲۰۱۱ اثر نورما جین» و «پیوستار زمانی مکانی باختمین در هنر تعاملی جدید (بررسی تطبیقی دو نمونه فرهنگی)»، «پژوهشی در تعریف و تحدید انواع هنرهای مشارکتی». از آثار آرتور دانتو نیز مطالب زیر مطالعه شد: «برخوردها و بازتاب‌ها: هنر در تاریخ معاصر»، «مریم آینه: مقالاتی در باب هنر» و «عجایب غیرطبیعی: مقالاتی در باب فاصله بین هنر و زندگی». در زمینه فلسفه نیز می‌توان به «نیچه به‌مثابه یک فیلسوف»، «میتزایسسم و اخلاق‌گرایی» و «ارتباط با جهان: مفاهیم اساسی فلسفه» اشاره کرد. مریم مقصدلو و سیدمهدی نورانی نیز در بخشی از مقاله «سبک فرمالیسم و کاربرد آن در مکتب (باهاوس) آلمان» به موضوع فرم هنری اشاره کرده است، فرمی که عناصر تشکیل‌دهنده اثر را مرتبط می‌کند.

تاریخ از منظر دانتو

تاریخ، اتفاقات و پیشامدهای عام و خاصی است که در بستر زمان شکل گرفته است. با این تفکر که همیشه ریشه تاریخ در گذشته قرار دارد؛ بنابراین در هر پیشامد جدیدی می‌توان آثار و نشانه‌ایی از تاریخ را مشاهده کرد. آنچه در عصر حاضر سؤال‌ها و تعاریف بسیاری را شامل شده، همانا چیستی هنر است. تاریخ جدید و جامعه جدید، تعاریفی نو از هنر ارائه می‌کند و یکی از فلاسفه‌ای که در این خصوص پژوهش کرده است، آرتور کلمن دانتو است.

علایق آرتور دانتو در حوزه فلسفه و زیباشناسی بوده و در این زمینه مقالات و کتب متعددی نوشته است. آرتور سی دانتو در سال ۱۹۷۳ راجع به تأثیر مقتضیات نهادی در هنر انگاشتن یک پدیده می‌گوید: «اثر تا وقتی که جایی در عالم هنر برایش تعیین نشود هنر به شمار نمی‌آید، اما این جایگاه خود نتیجه تاریخ پیشین تولد هنری هم به‌طور کلی هم توسط هنرمندی خاص است. هنر امروز از رهگذر رابطه خود با هنر دیروز تعریف می‌شود» (خزایی، ۱۳۸۶: ۲۴).

از نظر وی در این دوران هنرمندان چنان آزادند که حتی می‌توانند از همه سبک‌ها و روش‌های تاریخی گذشته نیز استفاده کنند و آثار هنری معاصر حتی می‌توانند شبیه به هر اثری در سده‌های گذشته باشند. کثرت‌گرایی دوران معاصر آن‌چنان قدرتمند عمل می‌کند که آثار هنری همه فرهنگ‌های دیگر و حتی اقوام بدوی را نیز در خود می‌پذیرد (تشکری، ۱۳۹۰: ۳). آنچه در آرای دانتو به چشم می‌خورد، بیان‌های متعدد از تاریخ است. حتی در جایی که وی از پایان هنر سخن می‌راند، این تاریخ است که به دوران جدیدی وارد می‌شود و تاریخ جدید در مقابل تاریخ گذشته معنا می‌شود.

دانتو در زمینه هنر قرن بیستم، در زمانه‌ای که هنر و فلسفه بسیار به هم نزدیک شده‌اند، الگوی پژوهش خود را از خصیصه فلسفی و نظری هنر آوانگارد گرفته است. او معتقد است، هرچند ارتباط اصلی و مرکزی هنر آوانگارد از آغازش همین مسئله چیستی هنر بوده است، این وظیفه‌ای بوده که در سال ۱۹۶۴ هنرمندانی مانند اندی وار هول^۲ انجام دادند. چنین نقدی کلیت هنر را در مقام یک نهاد اجتماعی مورد خطاب قرار می‌دهد، بنابراین خرده نظام هنر با جنبش‌های آوانگارد تاریخی به مرحله خود نقادی رسید.

مثلاً دادائیسیم^۳، یعنی رادیکال‌ترین جنبش آوانگارد اروپا، مکاتب پیش از خود را نقد نمی‌کند، بلکه هنر و سیر تحولی آن را به‌عنوان نهادی در جامعه بورژوازی نقد می‌کند (تشکری، ۱۳۹۰: ۱۰). چنین

پیوستگی در عصر جدید تا حدودی متزلزل شده و دلیل آن به‌وجود آمدن سبک‌های بسیار زیاد و شبیه به یکدیگر است که دیگر به نقض یا نقد دیگر سبک‌ها روی نمی‌آورند، بلکه تحت عنوان هنر جدید هر یک به جلو رانده می‌شوند. همواره در تاریخ هنر، سبک‌هایی که در پی یکدیگر شکل می‌گرفتند، به‌نوعی در نقض سبک قبلی، آماده ارائه مانیفست و کلام خود بودند که این رویه در دوران جدید تغییر کرد. در این دوران درباره عنصر فعال تلفیق و به‌کارگیری دستاوردهای دیگر سبک‌ها برای شکل‌دادن سبک جدیدتر بحث شد.

آرتور دانتو پاپ آرت را آغازگر دوره پساتاریخی (۱۹۶۴) می‌خواند، سالی که هنر مدرنیسم با طرح پرسش «هنر چیست؟» مهر پایان را بر دوره مدرن می‌زند: «این دوره در حدود ۱۹۶۴ روی می‌دهد، زمانی که مشخص شده بود که تعریف فلسفی از هنر، مستلزم هیچ‌گونه امر ضروری سبک‌شناختی نیست؛ به‌طوری که هر چیزی می‌تواند اثر هنری به‌شمار آید. ما [با این دیدگاه] وارد آن دوره‌ای می‌شویم که من دوره پساتاریخی می‌نامم» (Danto, ۱۹۹۷: ۴۶-۴۷).

«هر چیزی می‌تواند اثر هنری باشد و هیچ راه ویژه‌ای برای نگاه‌کردن به آثار هنری وجود ندارد و هر کسی می‌تواند هنرمند باشد» (ibid: ۹۰). تاریخ هنر در منظر دانتو تفسیری از تاریخ دیالکتیکی هگل است و بر این اعتقاد استوار است که تاریخ مشخص و معینی که در هنر غرب موج می‌زند، به‌همان صورتی که هگل برشمرده، به پایان خود رسیده و دورانی جدید آغاز شده است. بینش دیالکتیکی^۴، یکی از ابزارهایی است که هگل^۵ با استفاده از آن تکامل تاریخ را توجیه می‌کند.

هگل معتقد است در هر عصر نوعی وحدت مستقل وجود دارد. هر دوره اندیشه اصلی خود را تا آخرین حد ممکن رشد می‌دهد و سپس اضمحلالش به وجود می‌آیند. یکی از انواع تاریخ یا تاریخ‌نگاری که هگل مطرح می‌کند تاریخ فلسفی یا فلسفه تاریخ است و به این معناست که «تاریخ باید تأثیری ژرف در برداشت از رویدادها داشته باشد و برای کاربرد عقل در تاریخ بشر باید به مطالعه سیر رویدادها پرداخت» (مسلمی، ۱۳۹۱: ۳۶).

آنچه از این گفتار برمی‌آید کاربرد عقل برای تاریخ است تا بتوان از آن طریق به تکامل در تاریخ رسید. بر طبق گفتار دانتو، برای هویت‌بخشیدن به یک اثر لازم است نظریه‌ای خاص اعمال شود. درست در این لحظه است که هنر خلق می‌شود و قبل از ارائه نظریه، خلق هنر امکان‌پذیر نیست، «برای اینکه اثر هنری به‌عنوان بخشی از عالم هنر دیده

شود، شخص باید به مقدار زیادی بر نظریه هنری و نیز به مقدار قابل توجهی بر تاریخ نقاشی معاصر اشراف داشته باشد» (Danto, ۱۹۶۴: ۵۸۱).

دانتو در کتاب پس از پایان هنر، سیر هنر در تاریخ را به چهار دوره تقسیم می‌کند: الف. دوره دینی و اسطوره‌های از آغاز تا حدود (۱۴۰۰م): خصایص این دوره شامل فقدان نگرش زیبایی‌شناسانه به آثار هنری است و آثار هنری بیشتر از این جهت حائز اهمیت هستند که مسائلی از قبیل مذهب، اجتماع، سیاست و غیره را در خود جای داده‌اند؛ ب. دوره رنسانس از (۱۴۰۰ تا ۱۸۰۰م): این دوره تحت سیطره و سلطه آشکار اندیشه‌های جورجیو وازاری است، چرا که بازنمایی عینی جهان خارج به‌عنوان مهم‌ترین خصیصه این عصر ذکر می‌شود. باید گفت که فردیت هنرمند در این عصر در حال شکل‌گیری است؛ ج. عصر پیدایی و زوال هنر مدرن (عصر مانیفست‌ها) از (۱۸۸۰ تا ۱۹۶۴م): در این عصر با ظهور رسانه‌های جدید هنر (عکاسی و سینما) الگوی جورجیو وازاری در بازنمایی عینی جای خود را به بازنمایی انتزاعی داده است؛ د. هنر معاصر یا هنر پساتاریخی از (۱۹۶۴م) به بعد: از وجوه مهم این دوره ادغام هنر و زندگی است. بدین معنا که مرزها میان هنر و زندگی از میان برداشته می‌شود و از این پس هر امری می‌تواند صرفاً به‌دلیل مقبولیت «عالم هنر» به عرصه هنر راه یابد (شریف‌زاده، ۱۳۹۱: ۵۷-۵۶).

از این سخن این‌گونه برمی‌آید که در هنر جدید مرز زندگی و هنر با بیانی از ایده‌های خاص و مخاطبانی جدید مشخص می‌شود و هنر بودن یک اثر، برچسبی است که در وهله اول هنرمند، بعد مخاطب یا جامعه بر اثر می‌زند. پس در صورتی اثری هنر تلقی می‌شود که عنوان هنر بر آن اثر نهاده شود. در ادامه مقاله تعریفی مختصر از هنر تعاملی^۷، یکی از شاخه‌های هنر جدید ارائه می‌شود تا انطباق آرای دانتو بر آن مشخص شود.

هنر تعاملی

در آغاز قرن بیستم، به تدریج ضرورت اصلاح وضعیت هنرمند و تماشاگر احساس شد. وضعیتی که در آن مخاطب همواره در پیوند با یک نقش عینی و ذهنی مجهول دیده می‌شد. در دنیای جدید و با ظهور انواع فناوری، دیگر اشکال قبلی ارتباط هنری پاسخ‌گوی نیازهای مخاطب و هنرمند نبودند، بلکه نیاز به یک تعامل متقابل در دنیای جدید احساس می‌شد که در آن هم هنرمند و هم مخاطب، در فرایند ساخت و بهره‌وری از اثر، مشارکت فعال داشته باشند (رهبرنیا

و مصدری، ۱۳۹۴: ۲۲۷).

هنر تعاملی شاخه‌ای از هنر جدید است که اساس آن بر دعوت کردن مخاطب در فرایند شکل‌گیری اثر است، گونه‌ای خاص که مبنای آفرینش اثر هنری در آن تعامل و ارتباط میان مخاطب و اثر هنری است. یک اثر هنری فقط در صورتی تعاملی است که تصور کند کنش‌های کاربران آن است که به پدیدآوردن نمایشگری آن کمک می‌کند. کنش فیزیکی و واقعی مخاطبان در هنر تعاملی که منجر به تغییر نمایشگری اثر می‌شود، مهم‌ترین ویژگی این‌گونه هنر است. بر این اساس می‌توان هنر تعاملی را گونه‌ای هنری دانست که در آن مخاطب می‌تواند نمایشگری اثر را تغییر دهد (جهانگیری و امامی‌فر، ۱۳۹۶: ۵۵-۶).

هنر تعاملی به درگیر کردن مستقیم مخاطب توجه می‌کند و بدون همکاری و مشارکت او تعاملی برای نمایش ایده هنرمند شکل نمی‌گیرد. نمایش ایده نیز در اکثر مواقع، به کمک تکنولوژی میسر می‌شود. عالم هنر از نظر دانتو، پیش‌زمینه تئوریک را فراهم می‌آورد که به اتکای آن هنرمند چیزی را که به نمایش می‌گذارد هنر می‌نامد. وارمول با جعبه‌های بریلو نشان داد که هر چیزی اگر زمینه و نظریه مناسب داشته باشد، می‌تواند اثر هنری باشد. به عبارت دیگر، اثر هنری، شیئی است که اندیشه یا تفسیر مناسب خود را در پشت سر دارد و این تفسیر در کلیتی به نام عالم هنر جای دارد. اشیا بدون این تئوری‌ها و تاریخ عالم هنر، آثار هنری نخواهند بود.

هنرمند و اثر هنری و مخاطبانش، در این پیش‌زمینه نظری یا بافت فرهنگی و تئوریک شریک هستند که اجازه می‌دهند شیئی، اثر هنری تلقی شود. در حقیقت، «از طریق رسانه‌های فیزیکی، اندیشه‌ها یا عواطف با هم ارتباط می‌یابند» (شریف‌زاده و بنی‌اردلان، ۱۳۹۱: ۱۱۸). از این سخن این‌گونه برمی‌آید که دانتو، به‌منظور برقراری بیشتر ارتباط اثر هنری با مخاطب به جایگاه زمینه تئوری و طرح نظریه توجهی ویژه دارد و به رسانه فیزیکی اشاره می‌کند. این رسانه در هنر تعاملی ارتباط بیشتر اثر با مخاطب را طلب می‌کند و این آن چیزی است که دانتو در نظریاتش عنوان کرده است: ارتباط اندیشه‌ها یا عواطف با یکدیگر. هنر تعاملی هم بر پایه مشارکت و ارتباط شکل گرفته و سخنان دانتو در خصوص چگونگی هویت‌یافتن شیء به‌عنوان اثر هنری، در عالم هنر تعاملی می‌گنجد.

به‌سمتی سوق داد که به پایان هنر منجر شد. پایانی که به موجب آن دیگر هیچ مکتب جدیدی مانند گذشته نمی‌تواند در تاریخ هنر جریان‌ساز شود. از نظر دانتو کاری که اندی وارمول انجام داد، طلوعه‌ای برای ظهور هنر پست‌مدرن بود (تشریحی، ۱۳۹۰: ۱۰). پست‌مدرنیسم آزاد است که نه تنها از تصاویر و پدیده‌های گذشته بهره می‌گیرد، بلکه با ترکیب آن‌ها در متنی جدید، مفهوم آن‌ها را نیز به‌طور اساسی تغییر می‌دهد (رهبرنیا: ۱۳۹۶: ۶۸).

در دوران پساتاریخی هنر، برخلاف دوره‌های ماقبل، اثر هنری لازم نیست رسانه یا مدیوم و واسطه انتقال باشد؛ به‌عبارت دیگر، اثر هنری لازم نیست که منعکس‌کننده زیبایی یا اخلاق (یونانی باستان) یا ابراز نبوغ فردی (کانت) یا سرسپردگی به خداوند (قرون وسطی) باشد؛ بلکه اثر هنری، خود اثر هنری است، بدون حمل و سرسپردگی به هر مفهوم دیگر نامربوط به خودش (شریف‌زاده و بنی‌اردلان، ۱۳۹۱: ۱۲۱).

آرتور دانتو تحقیقات نظری خود را بر پایه تعهد و ضرورت تفکر در راه و روشی جدید بنیان نهاد و این تحقیقات، با هنر و فلسفه دوران‌ش گره خورد. «مفهوم موردنظر دانتو از هنر، ظرفیت هنر و تاریخ هنر به‌واسطه سنت فلسفی‌ای شکل گرفته است که از افکار هگل امتداد یافته است» (Danto, ۱۹۹۷: ۵۳). بار دیگر، با استناد به دایرةالمعارف فلسفه استنفورد، تعریف دانتو در چند جایگاه تأویل‌پذیر است: تنها و تنها چیزی اثر هنری خوانده می‌شود که ۱. موضوع داشته باشد؛ ۲. درباره آن رویکرد یا نقطه‌نظر (سبک) ارائه کند؛ ۳. از طریق انداختگی بیانی (عمدتاً استعاری) مخاطب را درگیر مشارکت در پرکردن این جای خالی کند؛ ۴. جایی که اثر تحت پرسش و تفاسیر متعلق به آن نیازمند یک زمینه تاریخ هنری باشد (شرط لازم)؛ ۵. چیزی است که تعریف موجود را نهادی می‌کند (بهارلو، ۱۳۹۳: ۶).

تحلیل بصری دو اثر هنری تعاملی از منظر دانتو
 کارول^۸ در خصوص نظریه دانتو این‌گونه مطرح می‌کند: نظریه دانتو عناصری از کارکردگرایی، روندگرایی و تاریخ‌مداری یعنی نوعی از تعریف تلفیقی را به نمایش می‌گذارد، به‌گفته آرتور دانتو (۱۹۹۷) اثر هنری باید در وهله نخست، درباره چیزی باشد و در وهله بعد فضای آن را انتقال دهد. همچنین در جمع‌بندی نظریه دانتو می‌گوید: «چیزی اثر هنری است که اگر و فقط اگر نخست موضوعی سوژه داشته باشد، دوم درباره موضوع دیدگاه یا نقطه‌نظری به دست دهد (سبک داشته باشد)، سوم از طریق حذف بلاغی (به‌طور کلی استعاره) بیان شود، چهارم این حذف، در جای خود مخاطب را در پرکردن آنچه حذف شده است، دخالت دهد (تفسیر) و پنجم، تفسیرهای اثر مورد بحث و نتیجه تفسیرهای آن نیاز به بستر تاریخی هنری داشته باشند.» (خزایی، ۱۳۸۶: ۲۵) آنچه دانتو مشخصاً در باب اثر هنری بیان داشته وجود پررنگ بستر تاریخی است.

«هنگامی که بر آن شدم تا به آغازگاه فلسفه هنر پردازم، دریافتم که ضروری است تا در فلسفه هنر خود، بیشتر با نمونه‌های شاخص و برجسته هنری که می‌یابم، سر و کار داشته باشم.» (Danto, ۱۹۹۷: ۵) به‌همین دلیل است که آرتور دانتو در نقد هنری خود به‌خصوص در کتاب دگرگونی شیء عادی، مثال‌های بسیاری از آثار مختلف هنری از جمله جعبه‌های بریلوی اندی وارهل، سقوط ایکاروس اثر پیتر بروگل^۹ و تخت‌خواب به‌هم‌ریخته راثوشنبرگ^{۱۰} آورده است. آثاری این‌چنین در ذهن مخاطبان نقش بسته شده و سال‌های بسیاری به‌عنوان اثر هنری مطرح شده‌اند.

همچنین در خصوص آثار هنری متأخر و وقوع مرگ هنر، از نظر دانتو، اندی وارمول با آثاری که خلق کرد سعی در نمایش چپستی و پرسش از ذات هنر داشت و با این آثار جریان‌های هنری زمانه‌اش را

تصویر ۱. توشی یوکی اینوکو، اثر تعاملی گرداب، گالری ملی ویکتوریا (۱۵ آوریل ۲۰۱۸-۱۵ دسامبر ۲۰۱۷) ملبورن، استرالیا (URL4)

اما جدا از آشنایی با امواج و خطوط گردابی آب‌ها آن چیز دیگری هم که مدنظر قرار می‌گیرد، نزدیکی این حرکت‌ها به برخی ضرب قلم‌ها و آثار متعدد هنری است که بی‌شک نمی‌تواند بی‌ربط باشد. هر بیننده‌ای با دیدن (تصویر ۴) می‌تواند جریان سیال رنگ‌ها و تشکیل شدن دوران مختلف ضرب قلمی را ببیند و حتی رنگ آبی که در این تصویر آسمان است، به رنگ انتخاب‌شده اثر گرداب شباهت دارد. بر طبق گفتار آرتور دانتو، داشتن حافظه تاریخی در بستر زمان سپری شده، می‌تواند همچون جرقه‌ای باعث به ثمر رسیدن ایده‌ای شود یا حتی در صورت قطع بودن هرگونه ارتباط خالق اثر تعاملی با اثر تاریخی، بیننده متوجه شباهت‌های موجود شده و فضای جدید ساخته‌شده را با درک تاریخی خود از آثار هنری قدیمی‌تر در هم آمیزد. در زمینه هنرهای جدید می‌توان آزادی‌های جدیدی را هم تجربه کرد و ایده‌های متفاوتی را مطرح کرد.

اینستالیشن گرداب در نشنال گالری ویکتوریایی ملبورن استرالیا تا آوریل سال ۲۰۱۸ برقرار بود و توسط تیم لب انجام شد. هنگامی که فرد مخاطب حرکت می‌کند، یک نیرو در آن جهت اعمال می‌شود، در نتیجه یک جریان اتفاق می‌افتد. یک جریان سریع رخ می‌دهد، پدیده چرخش به‌علت تفاوت در سرعت جریان اطراف آن تولید می‌شود، گرداب ایجاد می‌شود (تصاویر ۱ و ۲ و ۳). جریان در آثار هنری به‌صورت ذرات متعدد پیوسته بیان شده و تعامل بین ذرات محاسبه شده است. خطوط بر اساس مسیره‌های ذرات کشیده شده‌اند. انباشت خط‌هایی که کار را نشان می‌دهند، سپس «سطح» می‌شوند. فرد سریع‌تر حرکت می‌کند، نیرویی قوی‌تر در آن جهت اعمال می‌شود. اگر فرد در حال حرکت نیست یا افراد بیشتری وجود ندارند، هیچ جریانی رخ نخواهد داد و هیچ چیز در فضا حضور نخواهد داشت. توجه این هنرمند به طبیعت و به‌کارگیری نورهای

آثار هنری بزرگ آن‌هایی هستند که عمیق‌ترین تأملات را برمی‌انگیزند و برخورد صرف زیبایی‌شناختی با آن‌ها مخاطب را کاملاً از مواجهه با آنچه هنر را محور نیازهای روحی انسان می‌سازد، باز می‌دارد (شریف‌زاده، ۱۳۹۱: ۵۴). اولین اثر هنری تحلیل‌شده در این مقاله، یک اثر تعاملی دیجیتالی است که بر پایه تکنولوژی، حضور اساسی مخاطب و حس زیبایی‌شناسانه برگرفته از طبیعت استوار است.

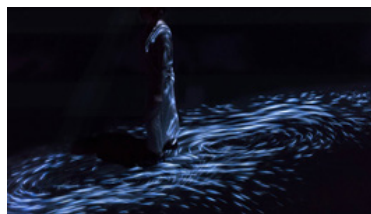
اینوکو^{۱۱} در توکوشیما، یکی از بنیان‌گذاران استودیوی هنری ژاپن تیم لب^{۱۲}، جایی نه چندان دورتر از تنگه ناروتو بزرگ شد، مکانی که ماهی‌گیران و همچنین شنا را تماشا می‌کرد. آشنایی و شیوه ارتباط اینوکو با طبیعت، دلیل استفاده او را از نقش‌های مختلف طبیعی در آثارش توضیح می‌دهد. او می‌گوید: «با استفاده از باغ‌های قدیمی و جنگل‌های قدیمی، یک زیستگاه طبیعی بدون اعمال هرگونه عناصر طبیعت بدون تغییر و یا اضافه‌کردن ساختیم، ما فقط نور متحرک برای ایجاد هنر دیجیتال تعاملی اضافه کردیم، بدون ایجاد هرگونه آسیب به طبیعت. اما در عین حال بازدیدکنندگان بخشی از این آثار هنری فوق‌العاده جدید هستند که در طبیعت وجود دارد. طبیعت مخالف انسان نیست، طبیعت و انسان متحد هستند و هیچ مرزی ندارند» (URL3).

حرکت اصلی‌ترین نقش سازنده این اثر است. در صورت سکون هیچ نقشی به جریان نمی‌افتد و تنها با حرکت‌های مخاطبان این اثر است که می‌توان جریان‌های سیال نور را مشاهده کرد. با توجه به تعریف هنر تعاملی، در این اثر نقش اصلی بر عهده مخاطبان است که باید در اتاق به سمتی راه بروند تا بتوانند جریان گرداب را به راه اندازند. طبیعت و مخاطبان در این اثر هنری به‌صورت مشترک ایفای نقش می‌کنند.

با توجه به برداشت‌هایی از طبیعت که همانا دیدن جریانات سیال آب، حرکت پلانکتون‌ها^{۱۳} و شکل‌گیری امواج است، اثر هنری قابل‌درکی خلق شده است.

تصویر ۴. ونسان ونگوگ، شب پرستاره، ۱۸۸۹، رنگ و روغن روی بوم، موزه هنر مدرن نیویورک (URL1)

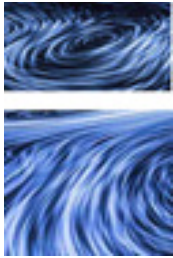
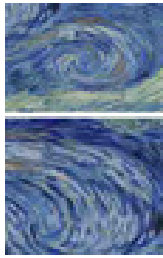
تصویر ۳. توشی یوکی اینوکو، اثر تعاملی گرداب، گالری ملی ویکتوریا (۱۵ آوریل ۲۰۱۸-۱۵ دسامبر ۲۰۱۷) ملبورن، استرالیا (URL4)

تصویر ۲. توشی یوکی اینوکو، اثر تعاملی گرداب، گالری ملی ویکتوریا (۱۵ آوریل ۲۰۱۸-۱۵ دسامبر ۲۰۱۷) ملبورن، استرالیا (URL5)

هنر جدید پیوند داشته باشد. در جدول زیر، وجوه مشترک این دو اثر آورده شده است: اثر تعاملی دیگری که تحلیل می‌شود با نام «چگونه بدن ما هنر را الهام می‌بخشد؟» نام دارد. اثر پیش رو بازدیدکنندگان را دعوت می‌کند تا با مجسمه‌های مجازی که روی صفحه می‌بینند، آشنا

سیال ضمن حرکت، تداعی‌گر حرکات قلم‌موی نقاش هلندی ونسان گوگ است (تصویر ۴). از نظر نگارندگان حس زیبایی‌شناسانه مشترکی بین این دو اثر نمایان است. تجربه دیداری آثار در بستر تاریخ می‌تواند در ضمیر ناخودآگاه نقش بیند و با افزودن تغییرات همچنین پیشرفت‌های تکنولوژی با مفاهیم

بخشی از اثر هنری تعاملی	بخشی از اثر هنری قبل از پست‌مدرن	نکات مشترک دو اثر
		<p>۱. احساس مشترک ضرب قلم ۲. رنگ مشترک ۳. ایجاد اسپیرال‌ها و مارپیچ‌های مشابه ۴. برداشت شخصی از طبیعت ۵. حرکت به‌عنوان بخش جدایی‌ناپذیر تصویر</p>

جدول ۱. شباهت‌ها و تمایزات اثر تعاملی و اثر هنری تاریخی (منبع: نگارندگان)

این اثر، مخاطبان با آثار هنری بسیاری که در گذشته ساخته شده‌اند آشنا شده و سعی در ایجاد ارتباط دارند. تعامل انجام‌شده میان تصاویر هنری و مخاطب به‌همراه خصیصه سرگرم‌شدن هویت اصلی این اثر را نشان می‌دهد (جدول ۲). دانتو در مقاله «دنیای هنر» می‌گوید: «آنچه در پایان بین جعبه‌های بریلو و یک اثر هنری که شامل چنین جعبه‌ای است، تفاوت ایجاد می‌کند یک نظریه خاص هنر است. همین نظریه است که آن را در عالم هنر برمی‌کشد و آن را از انحلال در شیء واقعی مصون می‌دارد» (Danto, ۱۹۶۴: ۵۸۱). اذعان به انجام کار هنری و بیان صحیح ایده با ابزار مناسب، اثر هنری جدید را خلق می‌کند. انسان نمی‌تواند منفک از تجارب دیداری خود به تصاویر جدید دست یابد؛ درست مانند رؤیای در خواب که تنها می‌توان تجارب بصری کسب‌شده در طول زمان را به‌گونه‌ای تغییر یافته دید. این تجربه تاریخی لازمه شکل‌گرفتن مسیرهای متعدد هنر جدید است و به اعتقاد نگارندگان، کسب تجربیات بصری، مفهومی و زیبایی‌شناسانه دوران مدرنیسم و ماقبل از آن می‌تواند به شکل‌گیری و جهت‌دادن فرم‌های جدید هنری منجر شود.

شوند. از جمله مجسمه مرمری ورزشکار روم باستان، چهره سرامیکی هانیوا، مجسمه چوبی آفریقایی و سر برنزی اثر رودن. این اثر، بازدیدکنندگان را توانا می‌کند از بدن‌های خود برای ایجاد ارتباط با آثار هنری استفاده کنند. در اولین فعالیت، بیان چهره بازدیدکننده با کارهای هنری در مجموعه CMA با استفاده از نرم‌افزار تشخیص چهره سازگار است. نقاط گردشی در تصویر بازدیدکننده با نقاط پایه‌ای در پایگاه داده از ۱۸۹ اثر هنری فهرست‌شده مقایسه می‌شود (URL2). در نهایت نزدیک‌ترین شباهت انتخاب می‌شود.

در فعالیت دوم، از بازدیدکنندگان خواسته می‌شود موقعیت فیزیکی تصویر مجسمه‌ای را تقلید کنند که روی صفحه نمایش داده می‌شود. از طریق استفاده از سنسورها، بازدیدکنندگان «ارزیابی» می‌شوند. این فعالیت‌ها شامل یک جنبه از طنز و تشویق بازدیدکنندگان برای تعامل با آثار هنری برای سرگرم کردن آن‌هاست. اگرچه فقط یک نفر می‌تواند در هر فعالیت در یک زمان شرکت کند، این لنز به‌طور طبیعی گروهی از افراد را تماشا می‌کند (URL2). گالری‌ها به‌منظور ایجاد ارتباط بیشتر با مخاطبان، با استفاده از هنر تعاملی می‌توانند به‌خوبی به این مهم دست یابند. در

تصویر اثر هنری قبل از پست‌مدرن	مخاطب	اثر تعاملی
		
		

جدول ۲. ارتباط اثر تعاملی با مخاطب بر اساس تصویر هنری تاریخی (URL2)

تصویر ۵. الکساندر جی (۲۰۱۴) گالری یک، موزه هنر کلیولند، کیوریتور: ژورنال موزه^{۱۴}

نتیجه‌گیری

پی‌نوشت:

هنر تعاملی شاخه‌ای از هنر جدید است که به مشارکت مستقیم مخاطب بستگی دارد. تکنولوژی راه را برای ارتباط مخاطب و ایده هنرمند هموار می‌کند؛ مانند اثر هنری بحث‌شده در این مقاله که تکنولوژی و حرکت مخاطب، دو رکن جدایی‌ناپذیر است. آرتور دانتو در ارائه نظریه خود از وجود بستری از تاریخ حرف به میان آورده که در روند شکل‌گیری هنر پست‌مدرن حس می‌شود. دانتو در خصوص وجود داشتن اثر هنری عناوینی چون سوژه، سبک، بیان استعاری، تفسیر، وجود بستر تاریخی برای تفسیر گفته شده را برمی‌شمرد که اثر هنری را تعریف می‌کند. در این مقاله سعی شده تا موضوع تاریخ بررسی شود و نقش پررنگ گذشته تاریخی هنری برای شکل‌گیری هنرهای جدیدی چون هنر تعاملی مطرح شود؛ زیرا می‌توان به کمک تجارب طی شده در زمان، ارتباط مؤثر مخاطب با اثر هنری جدید را بهبود بخشید یا درک بهتری از مفاهیم و نشانه‌های هنر جدید یافت. با مرگ هنر همه تعاریف بنیادین هنر، آنچه بود به کنار گذاشته شد و زیبایی‌شناسی جدید در خصوص هنر مطرح شد. در این دوران هر کسی می‌تواند هنرمند و هر چیزی می‌تواند اثر هنری باشد، تنها نیاز به معرفی دارد. در اثر تعاملی بررسی شده حضور چشمگیر تکنولوژی و آمیختگی‌اش با طبیعت تجربه‌شده هنرمند اثر، شکلی از مشارکت مخاطب با ایده هنرمند را به نمایش می‌گذارد، ضمن اینکه مشابَهت‌های بصری اثر به وجود آمده با هنر پیشین به چشم می‌خورد. بر طبق گفتار دانتو، برای هویت‌بخشی به یک اثر هنری لازم است نظریه خاص هنری را به کار برد تا اثر هنری از دیگر اشیا غیرهنری منفک شود، همچنین زمینه‌های خاص هنری آثار بررسی شود تا بتوان ارتباط مؤثرتری با مخاطبان برقرار کرد. اکنون در عالمی زندگی می‌کنیم که هنر در هر یک از وجوه تکنولوژی و دنیای ایده‌ها می‌تواند وجود داشته باشد تنها به وسیله ایده خلاق هنرمندان می‌توان برچسب هنر را بر هر یک از کنش‌های خلاقانه وارد کرد. در حال حاضر ما با ضد هنر روبه‌رو نیستیم، آنچه هست ترکیب، تلفیق، هم‌آمیزی و بهره‌برداری از تمامی تجارب و ایده‌های نابی است که هنر جدید می‌تواند آن را به وجود آورد. به نظر می‌رسد با توجه به گسترده‌گی عالم هنر جدید می‌توان در آینده نقش تجربه تاریخی را در دیگر شاخه‌های هنر جدید بررسی کرد.

1-Arthur Danto (1924-2013)

۲- ایمانوئل کانت Immanuel Kant (۱۷۲۴-۱۸۰۴) چهره محوری در فلسفه جدید است.

۳- هنرمند، نویسنده، عکاس و فیلم‌ساز پیشرو آمریکایی، از بنیان‌گذاران هنر پاپ دهه ۱۹۵۰ در ایالات متحده بود. او شناخته‌شده‌ترین چهره هنر پاپ و دارای اندیشه‌های بسیار آوانگارد بود.

۴- دادائیسیم، مکتبی است که در سال‌های پس از جنگ جهانی اول رواج داشت. دادائیسیم جنبشی فرهنگی بود که به زمینه‌های هنرهای تجسمی، موسیقی، ادبیات تئاتر و طراحی گرافیک مربوط می‌شد. این جنبش در سال ۱۹۱۶ در کاباره ولتر در شهر زوریخ در کشور سوئیس پدید آمد.

۵- دیالکتیک به معنای مجادله و گفت‌وگوست.

۶- گئورگ ویلهلم فریدریش هگل، فیلسوف بزرگ آلمانی و یکی از پدیدآورندگان ایدئالیسم آلمانی بود. هگل ملزومات ایدئالیسم مطلق را ایجاد کرد. تاریخ‌گرایی و ایدئالیسم او انقلاب عظیمی در فلسفه اروپا به وجود آورد و سنگ بنای مارکسیسم و فلسفه قاره‌ای شد.

7-Interactive Art

۸- نوبل کارول: Noel Carroll فیلسوف آمریکایی، نظریه‌پرداز هنر و سینما و روزنامه‌نگار است و از چهره‌های مهم فلسفه هنر معاصر در نظر گرفته می‌شود.

۹- پیتر بروگل Pieter Bruegel: نقاش هلندی دوران رنسانس است که به جهت نقاشی کردن از مناظر طبیعی و زندگی روستایی شهرت دارد.

۱۰- رائوشنبرگ Robert Rauschenberg: نقاش و گرافیست آمریکایی که در جنبش‌های مقدماتی پاپ‌آرت (ننو دادا) فعالیت می‌کرد.

۱۱- توشی یوکی اینوکو Toshiyuki Inoko: مؤسس شرکت هنری تیم لب

۱۲- در دهه ۱۹۹۰ اینوکو متوجه شد که می‌تواند مطالعات مهندسی خود را با هنر ترکیب کند و در نتیجه گروه تیم لب teamLab را که یک گروه ۳۰۰ نفره از اعضا را که هم هنرمند و هم تکنسین هستند، تشکیل داد. این افراد کسانی هستند که اجرای آثار دیجیتال را بر عهده دارند. آن‌ها فضایی سوررئال ایجاد می‌کنند که لحظات بسیار زیبا و آرامش‌بخش طبیعت را به نمایش می‌گذارند.

13-Phytoplankton

14-Alexander, J. (2014). Gallery One at the Cleveland Museum of Art. Curator: The Museum Journal, 57(3), 347-362. doi:10.1111/ cura.12073

منابع:

- بهارلو، علیرضا (۱۳۹۳) «نقد: بعد از پایان هنر؛ اعجاز امر عادی و مسئله هنر در آرای آرتور دانتو»، *تندیس*، (۲۹۰)، ۶-۷.
- تشکری، فاطمه (۱۳۹۰) *هنرهای معاصر از منظر آرتور دانتو*، پایان‌نامه کارشناسی ارشد فلسفه هنر دانشگاه علامه طباطبایی.
- جهانگیری، سارا؛ امامی‌فر، سیدنظام‌الدین (۱۳۹۶) «تأثیر هنر محیطی با تأکید بر شیوه تعاملی، همایش بین‌المللی مبانی نظری هنرهای تجسمی ایران با رویکرد محیط زیست»، اولین همایش بین‌المللی مبانی نظری هنرهای تجسمی ایران با رویکرد محیط زیست.
- خزایی، راحله (۱۳۸۶) «مرگ هنر»، *رهیویه هنر*، (۳)۲، ۲۳-۲۷.
- رهبرنیا، زهرا (۱۳۹۶) *تحولات نمایشگاهی هنرها در سایه نظریه‌های یادگیری*، تهران: دانشگاه الزهرا.
- رهبرنیا، زهرا؛ مصدری، فاطمه (۱۳۹۴) «تأثیر رسانه‌های نوین بر تعاملی‌شدن هنر جدید با رویکردی به نظریه‌های هنر در عصر بازتولیدی مکانیکی»، *رسانه*، (۲)۱۰، ۱۳۵-۲۲۱.
- شریفزاده، محمدرضا (۱۳۹۱) «مرز میان نقد هنری و فلسفه هنر در اندیشه آرتور دانتو»، *کیمیای هنر*، (۴)۱، ۵۱-۶۲.
- شریفزاده، محمدرضا؛ بنی‌اردلان، اسماعیل (۱۳۹۲) «تحلیل فلسفی در نظریه عالم هنر آرتور دانتو»، *شناخت*، (۲)۶، ۹۵-۱۲۶.
- مسلمی، شهناز (۱۳۹۱) «تاریخ و فلسفه تاریخ از نگاه هگل: سازوکار محرک تاریخ چیست؟» *رشد آموزش تاریخ*، (۲)۱۴، ۳۶-۴۹.
- مقصدلو، مریم؛ نورانی، سیدمهدی (۱۳۹۸) «سبک فرمالیسم و کاربرد آن در مکتب (باهوس) آلمان»، *گرافیک و نقاشی*، (۳)۲، ۳۰-۳۱۹.

References:

- Maghsoudlou, M., & Nouran, S. (2020). *The Formalism Style and its Application in the Bauhaus School of Germany*, *Painting Graphic Research*, 2(3), 219-228. doi: 10.22051/pgr.2019.24277.1023 (Text in Persian).
- Rahbarnia, Z., Masdari, F. (2015). The Impact of New Media on Interactivity of Modern Art: Using the Theory of Art in the Age of Mechanical Reproduction, *Global Media Journal-Persian Edition*, 10(2), 135-221 (Text in Persian).
- Sharifzadeh, M. & Bani Ardalan, I. (2013). Philosophical Analysis in Arthur Danto's Theory of Art World, *Journal of Recognition*, 6(2), 95-126 (Text in Persian).
- Sharifzadeh, M. (2012). The Boundary Between Art Criticism and the Philosophy of Art in Arthur Danto's Thought, *Kimiya-ye-Honar*, 4(1), 51-62 (Text in Persian).
- _____, (1964) The Art World, *The Journal of Philosophy*, (Vol. 61), 19, 571-584.
- Baharloo, A. (2014). Criticism: After the end of art; The Miracle of the Ordinary and the Problem of Art in the Views of Arthur Danto, *Tandis*, 290, 6-7 (Text in Persian).
- Danto, A. C., & Goehr, L. (1997). *After the End of Art: Contemporary Art and the Pale of History*, (Vol. 197), Princeton NJ: Princeton University Press.
- Jahangiri, S. & Emamifar, S. N. (2017). The Impact of Environmental Art Using the Interactive Method, *International Conference on the Basics of Iranian Commercial Arts Theory with an Environmental Approach*, Tehran, Iran (Text in Persian).
- Khazaei, R. (1386). Death of Art, *Rahpooye Honar*, 2(3), 23-27 (Text in Persian).
- Moslemi, Sh. (2012). History and Philosophy of History from Hegel's Point of View: What is the Motivating Mechanism of History, *Roshde Amoozeshe Tarikh*, 14(2), 36-49 (Text in Persian).
- Rahbarnia, Z. (2017). *Exhibition Developments of Arts in the Shadow of Learning Theories*, Tehran: Alzahra University Press (Text in Persian).
- Tashakori, F. (2011). *Contemporary Art from the Perspective of Arthur Danto*, Master Thesis in Philosophy of Art, Allameh Tabatabai University, Tehran, Iran (Text in Persian).

URLs:

- URL1: <https://artsandculture.google.com/asset/the-starry-night/bgEuwDxel93-Pg> 10:07 Friday P: M.
- URL2: <http://musingsmmst.blogspot.com/2017/01/the-cleveland-museum-of-art-gallery-one.html> 22:20 Tuesday P: M.
- URL3: <https://www.smh.com.au/entertainment/art-and-design/ngv-triennial-meet-the-artists-using-technology-to-change-the-way-we-see-20171201-gzx5vd.html> 18:07 Friday P: M.
- URL4: <https://www.teamlab.art/w/vortices/> 12:07 Saturday A: M.

Historical Reading of Interactive Art From the Perspective of Arthur Coleman Danto by Examining Two Interactive Pieces of Art

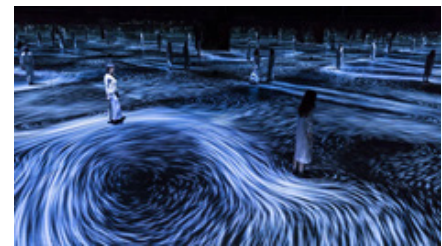
Abstract:

Global events in recent years have drastically changed the art world and brought art to a new era. A completely different era in terms of perspective, content and vision. These new conditions have been proposed as the postmodern era, which by challenging the established concepts of high art and changing the meaning of art and of course aesthetics derived from Kant, created a new era that is free from a dominant intellectual system and absolute definition, and with this , all the definitions of various schools and artistic styles took a new form.

One of the branches of new era's art is interactive art, where the initial idea is proposed by the artist and then proceeds through the presence and participation of the audience. Interactive art directly engages the audience, and without his cooperation and participation, no interaction will be formed to display the artist's idea. In most cases, the display of ideas is possible with the help of technology.

History is a general and specific event that has taken shape in the context of time. With the idea that history is always rooted in the past, so in every new event, one can see traces and signs of history. What contains many questions and definitions in the present age is what art is. New history and new society offer new definitions of art, and one of the philosophers who has researched in this regard is Arthur Coleman Danto.

This article examines the presence of past history and experiences formed in the past of new works of art and searches for their works and signs in various types of new arts. It also tries to answer the following questions: How does the history of art before modern art influence the formation of a newer artistic understanding? From Danto's point of view, what art looks like after the death of art, because it seems that without having a mental embodiment of the applied experiences, a new form of the phenomenon would not be comprehensible.

Sara Sadat Nouri

PhD Student of Art Research,
Faculty of Art, Alzahra University,
Tehran, Iran.
s.nouri@alzahra.ac.ir

Zahra Rahbarnia

Associate Professor, Art Research
Department, Faculty of Art,
Alzahra University, Tehran, Iran
(Corresponding Author).
z.rahbarnia@alzahra.ac.ir

Date Received: 2020-08-31

Date Accepted: 2020-11-27

1-DOI: 10.22051/PGR.2020.32911.1084

In the new world, with the advent of new tools and media and the advancement of technology and effective internet communication, the emergence of new styles of creating works of art is observed in various forms such as digital art, light art, art tools and exploratory machines, etc. are running. But what makes a work of art creative is the effective communication with the audience of the work as it can be found interactive art. Therefore, in order to better communicate with the audience, it is necessary that the new artist knows the means of communication well and finds effective solutions to engage the audience with the work of art. According to Danto's theory, a work of art is not separate from its artistic past, and the previous history of art production must be considered in the creation of new art with new media. Danto's theory can contribute to the effective communication of the artist with the audience, while answering the question that what necessitates us to study the historical theories of art to reach new art?

The purpose of this article is analyzing the theories of Danto (art world) about modern art, which is in a special position from an aesthetic point of view and has changed the old definitions of art.

In this article, the following hypotheses is proposed: 1) the audience is aware of the historical background of a phenomenon or process of creating a work of art, in relation to the new work of art with the new audience, has a constructive role and the audience will be able to better communicate with the new work. 2) Arthur Danto's theory of the art world can mean the audience's encounter with the new art of the present. The method selected for studying this research is collection of resources by library method and based on descriptive-analytical. The method of information analysis is qualitative, which is done by reviewing and studying the available sources, articles and

visual samples. The collected information is reviewed on two selected works of interactive art.

In his theory, Arthur Danto speaks of the existence of a context of history that is felt in the formation of postmodern art. Regarding the existence of a work of art, Danto enumerates titles such as subject, style, metaphorical expression, interpretation, and the existence of a historical context for the said interpretations that define the work of art. In the studied interactive work, the remarkable presence of technology and its fusion with the nature experienced by the artist of the work shows a form of audience participation with the artist's idea, while the visual similarities of the work with the previous art can be seen. In this article, an attempt has been done to study the subject of the history and the important role of the historical-artistic past for the formation of new arts such as interactive art, because with the help of time experiences, the audience can effectively communicate with the new work of art or improve the understanding of the concepts and signs of the new art. With the death of the art, all the basic definitions of art were abandoned and a new aesthetic of art was introduced. In this age, anyone can be an artist and anything can be a work of art which just needs to be introduced to the audience.

In the studied interactive work, the remarkable presence of technology and its fusion with the nature experienced by the artist of the work shows a form of audience participation with the artist's idea, while the visual similarities of the work with the previous art can be seen. According to Danto, in order to identify a work of art, it is necessary to apply a special theory of art in order to separate the work of art from other non-artistic objects, as well as to examine the specific artistic contexts of the works in order to communicate more effectively

with the audience.

We now live in a world where art can exist in any aspect of technology and the world of ideas. Only through creative artistic ideas can the label of art be applied to any of the creative actions. We are not dealing with anti-art at the moment. It seems that due to the vastness of the new art world, the role of historical experience in other branches of modern art can be examined in the future.

Keywords: History, Interactive Art, Arthur Danto, Death of Art, Postmodern Art.